

Befolknings-Hæder siges, at der gennemgaaende er en meget klar og smuk Samfundsopfattelse paa det Punkt, en almindelig Bestræbelse fra Befolkningens Side for ikke at ville komme udenom Loven, ikke at ville bedrive Smugleri o. s. v., o. s. v.; man kan gennemgaaende stole paa danske Forretningsmænds Opgivelser i det store og hele. Det er det psykologiske Moment her, at man ikke behøver at have den dybe Mistillid til Menneskenes Hæderlighed, som øjensynlig ligger til Grund for Finansministerens Betragtninger. Og naar han siger: Hvorfor i Alverden er man ikke i andre Lande gaaet til lignende Foranstaltninger som dem, vi have foreslaaet med Hensyn til en Fabrikatskat? saa er det netop, fordi i et Land som Preussen, der er det Forbillede, hvorfra denne Skat er hentet, er Forholdet det, at man enten maa have gjort daarlige Erfaringer eller i sin Tid for lang Tid tilbage have haft daarlige Erfaringer; thi der bliver man ved at behandle Befolkningen som Kæltringer. Men Traditionen her i Landet er den stik modsatte; lige fra 1797, fra Kreditoplagets Dage, har man behandlet Befolkningen med Tillid fra Skatteautoriteternes Side, og som Følge deraf er man bleven mødt med Ærlighed, og dette tør man forvente og saa vil blive Tilfældet paa dette Omraade.

Den højtærede Finansminister frygtede for, at hvis man fulgte de her antydede Forslag, vilde Loven fuldstændig slaa Klik. Jeg tror ganske omvendt, at det vil gaa med denne Lov som med de andre Love, f. Eks. Loven om Ølskatten, at de ville vise sig at være en finansiel Skuffelse. Jeg tror, at Lovforslaget i sin nuværende Form, ja selv i den Form, som det vil faa ved den Lettelse, man indfører ved Taragødtgørelsen — jeg glemte at nævne det før, jeg indrømmer, det er en Lettelse, og jeg skal gerne sige det udtrykkeligt —, selv med den Lettelse vil Lovforslaget bevirke, at Importen bliver meget vanskeligt stillet, og man tør snarere gøre Regning paa, at Toldindtægterne ville gaa stærkere ned end paa det modsatte.

Jeg beklager endelig, og det skal være min sidste Bemærkning i denne Sag, at den højtærede Finansminister lod sig henrive af det ærede Medlem fra Kalundborgs (Rode) Bemærkninger til ligesom at forhærdede sit Standpunkt og dermed Folketingets Standpunkt i denne Sag. Det ærede Medlem fra Kalundborg ligner ellers ikke i nogen Henseende Sokrates, men dog i denne ene Henseende, at han gerne ønsker at virke som en Brems. Han troede,

for nu at tage den Sag, vi her behandle, at jeg havde saaret Flertallet, og han satte sig øjeblikkelig paa Saaret. Det er i det hele hans Specialitet at sætte sig paa Saar. Nu synes det endelig at være lykkedes ham at oppiriterer den ellers saa koldblodige og i al sin Elskværdighed saa rolige Finansminister til nu at opfordre det høje Ting til endelig med Klørerne at holde fast paa denne ulyksalige Banderole-Skat og sige, at denne Skat kan hverken Regeringen eller Folketinget komme væk fra; her er et Stykke Værdibeskatning, som vi paa ingen mulig Maade maa slippe os af Hænde. Dette beklager jeg, og jeg haaber, at det kun er en forbigaaende Stemning; thi ellers forekommer det mig, at der var beredt det eventuelle Forlig Vanskeligheder, som der paa ingen Maade var Grund til at tro skulde opstaa.

Rode: Jeg glemte før en enkelt Bemærkning til den ærede Finansminister. Han opfordrede Folketinget til ikke at lade sig dette Stykke Værdibeskatning slaa af Haanden, ligesom et Stykke Værdibeskatning tidligere var blevet slaaet Folketinget af Haanden. Han sigtede derved til Lovforslaget om Stempelafgift paa Vin, men han synes ikke at erindre, hvorledes det gik med dette Lovforslag, thi det blev vedtaget her i Folketinget, men derefter saa Folketinget, ja, Rigsdagen, det aldrig mere, idet Regeringen forandrede sit Standpunkt og fremsatte et helt nyt Forslag for Landstinget. Det var altsaa ikke noget som helst i Folketingets Holdning, der medførte denne Forandring, det var Regeringen, der var Skyld i den. Naar dernæst Finansministeren mener, at det Værdibeskatningsforslag, han har fremsat, er den eneste Værdibeskatning, er det ganske urigtigt. Hvis Folketinget stiller sig paa det Standpunkt, vi have anbefalet, stiller det sig paa det rene Værdibeskatningsstandpunkt, saa fastholder det et Værdibeskatningsprincip fuldt ud, idet vi foreslaa, at der skal erlægges 20 pCt. af Værdien, altsaa følgende Værdien aldeles nøjagtigt, medens der i Finansministerens Værdibeskatning er forskellige Smaaspring og Huller, som ikke svare til den nøjagtige Værdi.

Jeg vilde selvfølgelig meget beklage, hvis de Udtalelser, jeg har fremsat, skulde have virket saaledes paa Finansministeren, at han nu havde indtaget det Standpunkt, at Banderole-Systemet var det eneste Venstreprogram, som overhovedet ikke maatte forlades, at altsaa Banderole-Systemet skulde